

- subsidiárne čiastočnou zmenou napadnutého rozhodnutia zamietol žiadosť protistrany o výmaz ochrannej známky EU 159 z dôvodu nepoužívania vo vzťahu k výrobkom a službám v triedach 30 (Káva), 41 (Vzdelávanie formou kurzov a školení), 43 (Reštauračné služby zahŕňajúce podávanie jedál a nápojov pripravených na podávanie v bare, reštaurácii, samoobslužných stravovacích zariadeniach, jedálňach),
- uložil účastníkovi konania, ktorý nebude mať vo veci úspech, povinnosť nahradiť trovy toto konania a konania na predchádzajúcich stupňoch.

Uvádzaný žalobný dôvod

- nesprávne posúdenie dôkazov o používaní v zmysle článku 58 ods. 1 písm. a) a článku 18 ods. 1 nariadenia č. 2017/1001.

Žaloba podaná 24. januára 2018 – Autoridad Portuaria de Vigo/Komisia

(Vec T-41/18)

(2018/C 142/69)

Jazyk konania: španielčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Autoridad Portuaria de Vigo (Vigo, Španielsko) (v zastúpení: J. Costas Alonso, abogado)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zaručil, aby Komisia ako strážkyňa Zmlúv splnila svoju povinnosť dbať na jednotné uplatňovanie ustanovení Spoločenstva vo všetkých členských štátoch, snažiť sa o naplnenie cieľa zabezpečenia jednotného uplatňovania právnej úpravy Únie v súvislosti s dovozmi výrobkov živočíšneho pôvodu pochádzajúcich z tretích krajín vo všetkých členských štátoch a o harmonizáciu všetkých predpisov upravujúcich tieto kontroly,
- konkrétne nariadiť Generálnemu riaditeľstvu pre zdravie a bezpečnosť potravín Európskej komisie vykonať porovnávaciu analýzu týkajúcu sa uplatňovania právnych predpisov Spoločenstva upravujúcich dovoz výrobkov živočíšneho pôvodu pochádzajúcich z tretích krajín v prístavoch Vigo a Leixoes (Portugalsko).

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza, že rozdielne uplatňovanie právnej úpravy Únie v súvislosti s dovozmi mrazených a chladených výrobkov rybolovu z krajín mimo Únie porušuje pravidlá hospodárskej súťaže a zásady zaistenia rovnakých podmienok pre účastníkov trhu, čo vedie k narušeniu vnútorného trhu.

Žalobkyňa v tejto súvislosti taktiež uvádza, že prístavy plnia kľúčovú úlohu pri preprave tovaru a osobitne pri dovoze výrobkov rybolovu, z ktorých 76 % sa dopravuje cez prístavy.

Žaloba podaná 6. februára 2018 – Alfamicro/Komisia

(Vec T-64/18)

(2018/C 142/70)

Jazyk konania: španielčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Alfamicro – Sistema de Computadores – Sociedade Unipessoal, L.^{da} (Cascais, Portugalsko) (v zastúpení: G. Gentil Anastácio a D. Pirra Xarepe, abogados)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- určil, že rozhodnutie Komisie K(2017) 8839 final z 13. decembra 2017, týkajúce sa vymáhania pohľadávky, je v rozsahu, v akom sa vzťahuje na oznámenie o dlhu č. 3241507078, ničotné, a v ostatných častiach neplatné;
- uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza tieto žalobné dôvody.

1. V súvislosti s návrhom na vyhlásenie ničotnosti žalobkyňa uvádza, že Komisia v rozpore s článkami 19 ZEÚ a 272 ZFEÚ zasahuje do právomocí súdov, keďže nahrádza rozhodnutie Všeobecného súdu zo 14. novembra 2017 (vec T-831/14), v ktorom bola definovaná pohľadávka Únie vo vzťahu k bližšie určenej povinnosti, iným rozhodnutím, ktoré je exekučným titulom, týkajúcim sa tej istej povinnosti.
2. V súvislosti s návrhom na vyhlásenie neplatnosti žalobkyňa poukazuje na:
 - nedostatok odôvodnenia, keďže Komisia sa obmedzila na tvrdenie, že v rámci kontrol finančného auditu vykonaných v súvislosti s dohodou, na ktorú sa vzťahuje napadnuté rozhodnutie, boli zistené systémové chyby, pričom nevysvetlila, v čom tieto chyby spočívajú;
 - porušenie práva, keďže Komisia tým, že závery finančného auditu vykonaného v rámci jedného zmluvného vzťahu automaticky uplatnila na iné zmluvné vzťahy, porušila článok 135 ods. 5 druhý pododsek nariadenia č. 966/2012 ⁽¹⁾, ako aj takú základnú zásadu verejnoprávnych zmlúv všeobecne a konkrétnych verejnoprávnych zmlúv, ako je nezmeniteľnosť klauzuly o odmene.

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ, Euratom) č. 966/2012 z 25. októbra 2012, o rozpočtových pravidlách, ktoré sa vzťahujú na všeobecný rozpočet Únie, a zrušení nariadenia Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 (Ú. v. EÚ L 298, 2012, s. 1).

Žaloba podaná 9. februára 2018 – Barata/Parlament

(Vec T-81/18)

(2018/C 142/71)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobca: Joao Miguel Barata (Evere, Belgicko) (v zastúpení: G. Pandey, D. Rovetta a V. Villante, lawyers)

Žalovaný: Európsky parlament

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- v prvom rade, v prípade potreby, určil, že článok 90 služobného poriadku je neplatný a je neuplatniteľný v tomto konaní vedenom podľa článku 277 Zmluvy o fungovaní Európskej únie,